

Sygn. akt: I C 64/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	Marta Strzała

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2015 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko L. M.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60.605,28 zł (sześćdziesiąt tysięcy sześćset pięć złotych 28/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;
- w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.648 zł (sześć tysięcy sześćset czterdzieści osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 64/14

UZASADNIENIE

Powód wnosił o zasądzenie od pozwanej L. M. kwoty 78.746,11 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty - należność ta powstała w wyniku zawartej umowy kredytu na skutek wypowiedzenia umowy, stała się ona w pełni wymagalna. W drodze cesji wierzytelność została przeniesiona na powoda. W sprawie wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym(k.72).

Pozwana złożyła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Podniosła zarzut przedawnienia, a z ostrożności procesowej zarzut powagi rzeczy osądzonej, sprzeczność żądania w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 56.916,59 zł z art.482 par.2 kpc oraz niedopuszczalność żądania zapłaty w walucie polskiej (k.76).

W piśmie procesowym z dnia 23.03.2015r. roku powód ograniczył powództwo (k.186) określając wysokość dochodzonego roszczenia na 60.605,28 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu.

Sąd ustalił co następuje.

W dniu 31.07.2001 r. T. i L. M. zawarli umowę kredytu nr (...) na kwotę 8.356,39 EUR z (...) (potem (...) Bank SA-obecnie: (...) Bank SA) zł na zakup samochodu. Zgodnie z umową spłata zobowiązania miała nastąpić do 16.08.2009(k.60).

Wypowiedzenie umowy kredytu nastąpiło w dniu 17.01.2002 r. Wezwanie do zapłaty zbywca wystosował w dniu 11.03.2002 r.(k.187).

Wobec braku spłaty rat kredytu Bank wystawił przeciwko dłużnikom T. i L. M. bankowy tytuł egzekucyjny(w aktachVKm 2025/02), który w dniu 27.11.2002 r został opatrzony klauzulą wykonalności przez Sąd Rejonowy w Gliwicach i stał się podstawą skierowania wniosku do Komornika Sądowego Rewiru V w G. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Sąd Rejonowy w Gliwicach nadał klauzulę bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w całości. Postępowanie egzekucyjne prowadzone było pod sygn. KM V Km2025/02.

Warunkową umową sprzedaży z dnia 30.09.2011 r. zbyto wierzytelność wobec pozwanych na rzecz powoda (k.47-54).Do umowy zawarto aneks stwierdzający że warunki zawieszające do warunkowej umowy zostały spełnione(k.55-57).

Wierzytelność wobec dłużników była ujęta w załączniku nr (...).Powód przedstawił wyciąg z listy wierzytelności o nr (...) z oznaczeniem rodzaju kredytu, numeru umowy kredytowej i danymi pozwanych (k.59).

Powód działając przez pełnomocnika wezwał pozwaną do zapłaty zobowiązania wynikającego z umowy pismem z 10.12.2012r.(k.6-9).Pozwana była zawiadomiona o zmianie wierzyciela pismem z dnia 15.02.2013 r.(k.97).

Pełnomocnikiem (...) w związku powierzeniem przez powoda zarządzania sekurytyzowanymi wierzytelnościami powoda ustanowiono pracownika A. Z.(k.10 i n.).

Postępowanie egzekucyjne było zawieszane na zasadzie art.820 kpc postanowieniem komornika z dnia 27.02.2014 r. W dniu 27.03.2014 r. pozwana zwróciła się do komornika o wydanie zestawienia zadłużenia. W dniu 7.04.2014 r pozwana wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego wobec dokonanego przelewu. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w dniu 7.05.2014 r(k.102).Informacji o wysokości zadłużenia udzielono pozwanej w dniu 22.04.2014r. Stan zadłużenia na dzień umorzenia postępowania wynosił 93.511,88 zł (akta egzekucyjne)

Wg wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda z dnia 20.02.2014 r. stan zadłużenia T. M. i L. M. wynosił 78.746,11 zł ze wskazanymi składniki zadłużenia (k.67).

Kwestię naliczania odsetek regulował pkt (...) umowy kredytu (k.61)- w razie opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu Bank miał pobierać od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczane w wysokości ustalonej zarządzeniem prezesa banku, ograniczone stawką Euribor. Wypowiedzenie uregulowane było w pkt (...) umowy kredytu.

W toku procesu powód –nabywca czynił ustalenia ze zbywcą w celu wyjaśnienia wątpliwych kwestii (data wypowiedzenia, data przewalutowania, sposób naliczenia odsetek przez zbywcę, wzywanie do zapłaty przez zbywcę).

W związku z szeregiem wątpliwości powstałych na tle wyliczenia salda zadłużenia za okres do dnia przelewu wierzytelności i przekazanymi w tym zakresie przez zbywcę informacjami powód ograniczył żądanie do zasądzenia kapitału- z zarachowaniem wszystkich uiszczonych wpłat na kapitał- naliczając odsetki ustawowe. Kwota składająca się na niespłacony kapitał do czasu umowy cesji po jej dokonaniu, z uwzględnieniem dokonanych wpłat , z naliczeniem odsetek ustawowych wynosi 60.605,28 (wyliczenie k.188-191) .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu

- umowa kredytu z 31.07.2001

-ostateczne wezwanie do zapłaty dowodem doręczenia

-warunkowa umowa zbycia wierzytelności z aneksem

wyciąg z załącznika nr 4 do umowy przelewu wierzytelności

--odpis informacji o zmianie wierzyciela

-bankowy tytuł egzekucyjny wraz z postanowieniem w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności –w aktach egzekucyjnych

-postanowienie komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego

- informacja komornika o wysokości zadłużenia

- wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego

-korespondencja między zbywcą a nabywcą wierzytelności.

Powód wytaczając powództwo nie był w stanie w sposób jednoznaczny określić wysokości swoich roszczeń. Pisma procesowe składane w toku sprawy nie były spóźnione gdyż potrzeba ich złożenia wynikała z zakresu spornych okoliczności ujawnianych w toku sprawy. Dokumenty jako nośniki informacji wątpliwości nie budziły tym że wg pozwanej z dokumentów nie wynikał szereg istotnych w sprawie okoliczności.

Sąd zważył co następuje.

Pozwana podtrzymała zarzut, iż składanie dalszych pisma powoda po złożeniu pozwu jest spóźnione i także z tej przyczyny wносиła o oddalenie powództwa. Zważyć jednak należy że już sprzecznie pozwana sama wносиła o przedstawienie stosownych wyliczeń i rozliczeń. Mimo, iż istotnie próbowano ustalić brakujące informacje o dokumentację przekazywaną między zbywcą a nabywcą to ostatecznie powód oparł się jedynie na dokumentach już wskazywanych w pozwie ograniczając roszczenie do kwot wynikających z dokumentów. Ten zarzut pozwanej oparty na art.207par.6 kpc był zatem nieuzasadniony.

Umowa przelewu wierzytelności jest zgodna z przepisami art.509 i n. kc. Wyciąg z ksiąg rachunkowym jest dowodem prywatnym i podlega ocenie jak każdy inny dowód (vide wyrok SN z 15.09.2011, II CSK 712/10).Wysokość zadłużenia wynikała z zapisów w umowie kredytowej; powód przedstawił wyliczenie matematyczne (k.188 i n) i skorygował swe żądanie .W ocenie Sądu pozwana nie zakwestionowała wyliczeń matematycznych powoda skupiając się na kwestiach formalnych oraz na zarzucie przedawnienia i waluty; po dokonaniu przeliczenia pozwana już nowych wyliczeń odsetek skutecznie nie zakwestionowała.

Zarzut przedawnienia okazał się nie zasadny. Bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przez zbywcę (w aktach komornika) jest dokumentem wiarygodnym zbadanym przez Sąd Rejonowy; wobec dokonanych ustaleń opiera się on na prawidłowych wyliczeniach i nie został zakwestionowany przez stronę pozwaną w postępowaniu klauzulowym ani obecnie pod względem matematycznym. Wszczęcie egzekucji przerwało bieg przedawnienia a po umorzeniu egzekucji (niezależnie od zaistnienia danej przyczyny umorzenia- zmiany wierzyciela) stosuje się zasadę z art.124 par.2 kc.

Nieuzasadniony był także zarzut powagi rzeczy osądzonej bo bankowy tytuł egzekucyjny opatrzony klauzulą nie jest wyrokiem w rozumieniu art.365 kpc „Jest on natomiast dokumentem urzędowym w rozumieniu art.244 kpc (vide wyrok SN z 7.10.2010 r, IV CSK 187/10) z którym wiąże się domniemanie autentyczności i prawdziwości tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone, a zatem wykonalność b.t.e. odnośnie wskazanego w nim zobowiązania. To domniemanie nie było podważane, pozwana jedynie ograniczyła się do zaprzeczenia. Ponadto wzmacniają je

oświadczenia zbywcy, które logicznie i chronologicznie przedstawiają ciąg zdarzeń związanych z realizacją kredytu, aczkolwiek sądowi orzekającemu nie umykają braki w dokumentacji. Nadmienić także należy, że najpóźniej w dacie wizyty komornika w domu pozwanej(14.01.2003r-akta egzekucyjne) miała już ona pełną świadomość co do stanu jej zobowiązań i nie reagowała do chwili otrzymania pozwu o zapłatę. Data dokonanego przewalutowania wynika z wyliczeń przedstawionych przez powoda-wobec jej podważania przez pozwaną i w tym zakresie należy także się powołać na domniemanie wynikające z b.t.e.- konieczne i wystarczające było ustalenie że po przewalutowaniu kwota należności głównej wynosi 31.488,01 zł. Spóźniona informacja o przelewie i przebieg postępowania egzekucyjnego-kwestie zawieszania i umorzenia- nie mają wpływu na sytuację pozwanej gdyż wszelkie wpłaty zostały zarachowane. Przypomnieć należy, że to wierzyciel ma wykazać wysokość zobowiązania a dłużnik dowodami wpłat wykazać musi że je spełnił (art.6kc).

Odnośnie zarzutu niedopuszczalności żądania przez powoda zapłaty w walucie polskiej polega on niezrozumieniu zapisów umowy kredytu. Wbrew twierdzeniom sprzeciwu kredyt nie został udzielony w euro. Z umowy wprost wynika iż był on jedynie indeksowany kursem euro a splata miała następować w złotych.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji w oparciu o art.509 kc, o odsetkach orzekając na zasadzie art.482 par.1 kc.

W pozostałym zakresie odpowiadającym cofnięciu powództwa, oddalono je, gdyż pozwana nie wypowiedziała się w tym zakresie i cały czas wносиła o oddalenie całości żądania.

O kosztach orzeczono na zasadzie art.100 kpc zdanie pierwsze wobec rozważenia zarzutów obu stron i porównania kwot dochodzonych przez powoda, w tym po ograniczeniu powództwa, i kwoty zasądzonej w wyroku, mając na uwadze słuszność jako zasadnicze kryterium rozłożenia kosztów(Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, LexisNexis Warszawa 2002 do art.100, str.265).Zarzuty pozwanej co do przedawnienia i waluty zapłaty okazały się całkowicie nieuzasadnione, a zarzut co do odsetek okazał się częściowo uzasadniony, z tym że po ograniczeniu powództwa pozwana nie zajęła już nowego merytorycznego stanowiska w sprawie, do końca wnoszono o oddalenie powództwa. W tej szczególnej sytuacji zasądzone od pozwanej koszty adwokackie wyliczone od kwoty wskazanej w wyroku wrz z opłatą skarbową oraz kwotę odpowiadającą opłacie od pozwu od skorygowanego żądania.